ANUL X. No. 1124 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 21 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Gospodărie rugbystă

Evident, din cauza ploii, chestiunea nu mai e de strictă actualitate.

A necăjit însă atâta vreme activitatea sportivă depe terenul F. S. S. R. (ipotecat definitiv rugbyului şi dancingului «La Mişu sportivul», firma restaurantului depe teren), încât o punere la punct nu este în afară de orice utilitate.

Din încasările — din ce în ce mai numeroase — pe cari le realizează la şosea, Federaţia de rugby are — credem — ca primă îndatorire, îngrijirea terenului. Un teren alb de praf, destul de gloduros pe alocuri, şi în general prea tare pentru o arenă de rugby.

Absorbită însă de ocupaţiile pe cari nu le poate abandona decât numai ca să pună la poarta F. S. S. R.-ului un casier şi să controleze gestiunea duminicală a acestuia, Federaţia nu are timp şi pentru teren.

Iar ce face cu fondurile este o întrebare pe care nu i-o pot pune decât cenzorii.

Fapt este însă că deşi pielea mereu bârjâită a jucătorilor ar putea să fie uşor menajată dacă s'ar îngriji cineva să ude terenul, se vorbeşte mereu de o saca, dar terenul tot alb rămâne, tot gloduros şi tot neudat.

Un timp, la cot cu jucătorii zdreliţi când la cap, când la picioare, am crezut şi noi în «sacaua» pe care o tot anunţa Federaţia. O saca, oricât de înalte şi de aglomerate ar fi preocupările unui for, nu este în fond o problemă chiar atât de profundă.

Şi totuşi, după un întreg sezon, sacaua nu şi-a făcut încă apariţia pe terenul dela şosea, dovedindu-se o problemă destul de dificilă pentru Federaţia de rugby.

Ar fi nedrept însă dacă n'am preciza că neputând să asigure singur acurateţa terenului, F. R. R. a încercat să o treacă asupra altcuiva, îngrijindu-se astfel cu o părintească înţelegere de integritatea fizică a rugbyştilor, aproape săptămânal preveniţi de consecinţe mai serioase, prin injecţii anti-tetanice.

Patronul restaurantului depe teren are ca singură obligaţie a faptului că ocupă «dancingul», «pe care cu onoare îl conduce» (şi gratuit îl locueşte), îndatorirea de a asigura curăţenia terenului.

Un timp, obligaţia aceasta a fost respectată. Timpul acesta însă a durat exact atât cât i-a trebuit sportivului domn Mişu — patronul dancingului — să observe că nu-l controlează nimeni.

Şi cum avalanşa de «ochiul boului» care asigură discreţia boschetelor din jurul dancingului, se cădea să-şi găsească un corespondent domestic, câteva vaci ale patronului au populat subit terenul.

Din punct de vedere economic, lucrul este lăudabil. Din punct de vedere estetic, terenul s'a ameliorat. Ochiul boului, vaci şi rugby la un loc combină un tablou destul de pitoresc.

Sub raportul higienii însă, (oricât ar ajuta reziduurile vacilor la creşterea ierbii) nu s'a realizat mare lucru. Aşa că tot sacaua a rămas nădejdea rugbyului, condamnat să activeze pe acelaş teren, fără nici un fel de îngrijire.

Ploaia, fireşte, a redus din actualitatea acestei chestiuni.

S'au depus însă atâtea insistenţe pentru rezolvarea ei, fără ca nimic (în afară de mirajul unei sacale care se tot anunţă şi nu mai ajunge) să încerce o rezolvare oarecare, încât darea ei în vileag va hotărî pentru la anul — poate — Federaţia să se ocupe — printre celelalte chestiuni mari cari o acaparează — şi de udatul terenului dela Şosea. Evident, un lucru meschin, dar unanim pretins, şi în orice caz mai necesar decât toate discuţiile de principiu asupra nu ştiu cărei «cupe fulger».

GEORGE FULGA

MOARTEA LUI RACOVIŢA

M. Racoviţă, unul dintre promotorii rugbyului român şi unul dintre intemeetorii Stadiului Român, s'a stins din viaţă Miercuri seara, la Braşov, după o grea suferinţă.

Defunctul a apărat în mai multe rânduri România în matchuri internaţionale. A participat la Olympiada din 1920, a jucat în matchurile turneului din Germania.

A fost, în acelaş timp, unul dintre cei mai profunzi technicieni ai rugbyului român.

Prematura lui moarte lasă unanime regrete în rândurile sportivilor români.

Fie-i ţărâna uşoară!

Congresul ţărilor balcanice

Participanţii. — Grecia sau Bulgaria vor organiza la anul. — Atitudinea în privinţa campionatului mondial.

(Dela trimisul nostru)

ATENA, 18 Ottombrie. — Cu ocazia Jocurilor Balcanice, are loc în fiecare an şi congresul federaţiilor de atletism a ţărilor din Balcani.

Prima şedinţă s'a ţinut Miercuri ora 18, în localul S. E. G. A. S.

Au fost reprezentate toate ţările balcanice şi anume:

Grecia (Rinopulos, Kistos, Nicolaides), **România** (Boerescu, Morţun, Nemeş), **Jugoslavia** (Dobrin, Schaffer şi Frantich), **Turcia** (Tewik Hayder şi Mehmed Alli). **Bulgaria** (Ivanoff, Kantcheff).

Congresul a fost deschis de către d. Rinopulos, care a adresat un salut cordial reprezentanţilor atletismului balcanic, arătând în acelaş timp importanţa evenimentului. Apoi a anunţat moartea lui Jean Krisafis, directorul educaţiei fizice. Congresiştii păstrează nu minut de tăcere.

S'a trecut la ordinea de zi, discutându-se chestiunea funcţionării normale a comisiunilor balcanice naţionale. S'a hotărât ca fiecare ţară să-şi constituiască cât mai neîntârziat comitetul balcanic.

CAMPIONATUL MONDIAL

Nu s'a luat nici o decizie, cu privire la atitudinea pe care o vor avea-o federaţiile atletice balcanice, faţă de proectul italian privitor la organizarea unui campionat european de atletism.

S'a decis totuş ca I.A.A.F. să se adreseze întâi comitetului balcanic, După aceia îşi vor exprima opiniile ţările balcanice. In nici un caz ele nu vor participa la acest campionat dacă el va primejdui existenţa jocurilor Balcanice.

O PROPUNERE A D-LUI BOERESCU

D. Boerescu a menţionat convorbirea avută cu d. Papanastasiu, subliniind interesul pe care fruntaşul vieţei politice din Grecia îl manifestă, cu privire la organizaţia sportivă din Balcani.

Congresul şi-a exprimat dorinţa ca ideia formulată de d. Papanastasiu, cu privire la participarea la conferinţele balcanice a unui repre-

D. N. BOERESCU
Delegatul României

zentant sportiv din fiecare ţară, să fie realizabilă.

Asupra chestiunei juriului technic la jocurilor balcanice, s'a decis, în unanimitate, ca acesta să fie dat de ţara organizatoare şi eventual din membrii delegaţiilor ţărilor participante.

ŞEDINŢA DE VINERI

A doua şedinţă a fost Vineri. S'a discutat organizarea viitoarelor jocuri de către Grecia. D. M. Colaides a declarat că pentru anul viitor Grecia poate să-şi asume din nou organizarea, dar dacă o altă naţiune ar dori, cedează bucuros. D. Svanoff, din partea Bulgariei, a răspuns că în termen de o lună va răspunde dacă Bulgaria îşi asumă răspunderea. Celelalte ţări au declarat că cel puţin pentru anul 1933 se află în imposibilitate de a lua organizarea.

In urma propunerei delegatului României s'a decis ca în viitor ţările balcanice să caute a lucra în comun acord în congresele lui I. A. A. F.

EXTINDEREA CADRULUI

S'a discutat eventualitatea organizării unui campionat balcanic de cross-country.

D. Rinopulos a fost de părere să se extindă cadrul Jocurilor Balcanice prin introducerea probelor de nataţie, scrimă, lupte.

D. Schaeffer anunţă congresul că reprezentanţii tennisului doresc a schimba formula actuală a turneului. Comitetul technic va lua notă de sugestiile tennismenilor.

DIFERITE CHESTIUNI

S'a alcătuit un regulament de funcţionare a comitetului balcanic, fixându-se şi cotizaţia de 10 dolari pe an pentru fiecare ţară.

Congresul a luat sfârşit printr'o scurtă alocuţiune a d-lui Boerescu, D-sa a mulţumit federaţiei elene pentru munca şi interesul depus şi a relevat în acelaş timp activitatea biroului presci, condus de harnicul său director, Geo Haniotis.

Seara, la Acropole Palace, s'a oferit un banchet dat în onoarea şefilor delegaţiilor, la care a asistat şi corpul diplomatic.

C. MORŢUN

„Uniunea" n'are timp...

Dece maidanul dela Şosea nu va fi niciodată stadion. Planuri prezintate pe hârtie de măsline. Ce pătimeşte un om care nu cunoaşte situaţia

Intr'unul din numerile noastre trecute am publicat un reportaj în care arătam odiseea unui consorţiu de capitalişti români cari şi-au pus în cap să scoată maidanul dela şosea din starea mizerabilă de azi şi să-l transforme într'un stadion demn de capitala unei ţări.

Astăzi suntem în măsură să aducem o preţioasă contribuţie la primul nostru reportaj, întregind cu date noi unele din relatările noastre de atunci.

O VIZITA LA VIENA

Conducătorul unui club de football din Bucureşti, un om cu mintea limpede şi în acelaş timp un bun cunoscător al stărilor financiare de azi, îşi face în fiecare an cura la Karlsbad. Vara aceasta, urmând să poposească pentru o săptămână la Viena, a găsit nimerit să utilizeze cât mai bine acest popas pentru a realiza un vechiu proiect al său: cointeresarea unui consorţiu vienez la construcţia stadionului U. F. S. R. dela şosea. Inainte de a pleca la Viena, persoana în chestiune s'a adresat U. F. S. R.-ului pentru a i se pune la dispoziţie un plan al terenului, pe care să-l prezinte unui mare arhitect austriac, constructorul monumentalului stadion din Viena.

A alergat multe zile până a reuşit să dea ochii cu una din proeminentele figuri ale U. F. S. R.-ului

Purtat cu vorba dela o zi la alta, eroul nostru a reuşit în cele din urmă să se facă... ascultat.

UN PLAN PE HARTIE DE MASLINE

Dar, ascultat şi atâta tot. Pentrucă proeminenta personalitate a U. F. S. R.-ului n'a avut timpul necesar să-i pună la dispoziţie un plan decent al terenului, ci o simplă bucată de hârtie pe care a însemnat o sumă de date cabalistice, inutile scopului propus.

Aşa că intrepridul conducător al clubului bucureştean, s'a dus la Viena şi apoi la Karlsbad, fără să îndrăznească să se prezinte în faţa arhitectului vienez cu un plan măzgălit de o mână de profan.

Aşa a înţeles U. F. S. R.-ul să trateze pe un om care avea de gând să rişte milioane pentru a transforma un loc de păşunat într'un stadion cu care U. F. S. R.-ul să se poată mândri.

CE S'AR FI REALIZAT DACA U. F. S. R.-UL N'AR FI FOST AŞA CUM ESTE

Am avut zilele trecute o convorbire cu iniţiatorul transformărei occidentale a «parcului» sportiv de la Şosea şi am putut afla lucruri interesante în legătură cu cele ce se proectase.

Iată ce ne-a declarat:

«Când am luat hotărârea să fac eu ceeace nu au putut face organele oficiale, n'am înţeles să pornesc la drum cu ochii închişi. Deaceea am luat contact cu inginerul Tiberiu Eremia, constructorul de până acum al începutului de stadion, care mi-a arătat negru pe alb posibilităţile de amenajare a terenului. Raportând aceste posibilităţi la resursele materiale cari puteau fi alocate de mine şi de alţii la fel de bine intenţionaţi, am ajuns la concluzia că stadionul dela şosea ar putea cuprinde următoarele amenajări de mare utilitate:

«Tribuna actuală de beton întregită pentru a putea cuprinde un număr de 12.000 spectatori. Acest lucru odată realizat, celelalte amenajări devin secundare, deşi în ceeace priveşte utilitatea lor practică şi pecuniară nu există nici un dubiu. Astfel în jurul terenului se poate amenaja o pistă de motociclism şi ciclism, o pistă de atletism, precum şi atenansele necesare unui stadion cu adevărat modern.

«Toate ar fi fost realizabile dacă d-nii din fruntea U. F. S. R.-ului n'ar fi arătat o neglijenţă mai mult decât condamnabilă. Ce ar fi putut pierde forul conducător al sportului românesc, dacă ar mai fi avut încă o sursă de câştig, iar Capitala un stadion cu care să se poată făli»?

U. F. S. R.-UL N'ARE TIMP...

Interlocutorul nostru, vădit afectat de atitudinea U. F. S. R.-ului pare a se fi lăsat păgubaş.

De păgubit însă va păgubi altcineva şi anume sportul românesc.

Conducerea supremă a sportului românesc n'are timp să se ocupe de astfel de mărunţişuri, aşa că nu i se poate face o vină...

ANOTIMP PLOIOS...

Cade leul, cade ţara
Cad guvernele cu droaia
Dar mai tristă decât toate
A 'nceput să cadă ploaia.
Nourii negri ca tăciunii
Au luat cerul cu chirie,
Şi din bunele terenuri,
Au făcut sarailie.
Pe terenuri, circulaţia
Are loc numai în barcă.
Cine dracu să-ţi mai vie,
Ca apoi să plece leoarcă?
Şi ca să remedieze
Crizele de animaţie
Toţi au luat măsuri urgente
Ce vor provoca senzaţie.
Deşi boxul e în floare
Şi s'a cam umflat în pene,
Se trezeşte azi, pe ploaie
Evacuat dela Arene.
Ottulescu şi Popescu
S'au urcat în Paraşută
Să se plângă către Domnul
Că ne 'mbolnăvim de gută.
L'au găsit în cer pe Domnul,
Purta două pijamale,
Şi la marea reclamaţie
Le-a răspuns uşor, agale:
«Ploaia-i bună, răcoreşte,
Şi pământul îl adapă,
Iar la box, chiar de nu plouă,
Publicul, intră la apă.
Nu mă luaţi cu zăhărelul
Eu menţin într'una norii.
Incercaţi la Sfântu-Pavel
Să vă deie Constructorii.»
Foot-ball-ul, sărac de dânsul,
De înnec nici el nu scapă.
Lebădele stau în poartă,
Goal-ul este plin cu apă.
Pe terenuri, bălăceală,
Parc'ar fi nişte piscine,
Jucătorii stau sub apă
Transformaţi în submarine,
Dar situatia e salvată
Căci intervenind Rombolul,
Domnul Gusty le oferă
Foarte-amabil Capitolul.
Şi, în ziua următoare
S'a jucat un match în sală,
Cu arbitru, cel mai mare
Regisor din Capitală
Regulat s'a scurs partida.
Epilogul, însă, straniu
Căci la urmă, regisorul,
A văzut că spart e-craniul.
Motoclubul nu se sperie
Cu moralu-i de vedetă
A făcut în altă parte
Curse de motocicletă.
După voturi în consiliu
Cu alai şi hărmălaie
Velodromul nou se mută
Intr'o cameră de baie.
Loc a fost cu prisosinţă,
Nici nu se-ocupase toată,
Fiindcă aşii străinătăţii
Alergau fără o roată.
Cursele, pe ploaia asta,
Luându-şi tot bagaju 'n spate,
S'au mutat urgent în sala
Muntelui de Pietate.
Insfârşit, un loc propice
S'a găsit şi pentru curse.
Jucătorii pierd într'una
Şi găsesc mereu resurse.
Dacă n'ai ghicit o cursă
Sau un cal îţi face festa,
Ca să'ncerci încă o dată
La ghişeu te duci cu vesta.
Dacă pierzi aşa într'una
Şi te-a urmărit năpasta
Te mai duci să ceri o sută
Şi-ţi amanetezi nevasta.
Vrei s'amanetezi, în fine...
Chiar pe tine, dacă placi.
Dar casierul îţi răspunde:
«Eşti cursier, doi bani nu faci».

A. NOL

Sonya Henie, „regina patinajului" vorbeşte „Gazetei Sporturilor"

Interview acordat corespondentului nostru din Berlin.

BERLIN. — Zilele trecute, s'a desfăşurat la Palatul Sporturilor, turneul marelui jucător de tennis, William Tilden. A asistat puzderie de lume, au fost de faţă personalităţi distinse ale vieţii politice, culturale şi sportive nu numai din Berlin ci şi din alte oraşe germane şi chiar străine.

Instalat — pe baza legitimaţiei de corespondent al «Gazetei Sporturilor» — într'un loc admirabil, am remarcat în dreapta mea o tânără fată, minunat de frumoasă, care comenta — pare-se — cu destulă competenţă cu un domn aşezat lângă ea, jocul tennismenilor.

Interlocutorul vecinei mele o numea mereu «Sonya».

Nu ştiu dece, dar de câte ori auzeam acest nume, mi se părea mai cunoscută figura drăgălaşei doamne din dreapta mea.

La un moment dat am avut o străfulgerare în memorie.

— *Este Sonya Henie, celebra patinatoare norvegiană...* Şi mi-am reamintit-o perfect după nenumăratele fotografii şi crâmpeie de jurnale cinematografice în cari o văzusem.

Gazetarul din mine s'a trezit. N'am mai putut sta liniştit pe scaun...

Şi pentrucă o auzisem răspunzând pe nemţeşte unui salut ce-i adresa cineva, mi-am luat inima 'n dinţi şi...

— *Iertaţi-mi îndrăzneala, sunteţi într'adevăr d-ra Sonya Henie?...*

Am înţeles din zâmbetul cu care mi-a răspuns că nu greşesc şi nu i-am dat răgazul să-mi răspundă:

— *Sunt corespondentul unei mari gazete sportive din România şi aşi fi foarte fericit dacă aţi binevoi să-mi acordaţi un interview pentru admiratorii d-voastră din ţara mea...*

Amuzată de comicul situaţiei, d-ra Sonya Henie, cu o drăgălăşenie care m'a cucerit, mi-a acceptat invitaţia.

Şi 'n pauza unui match, a început destăinuirile:

— *«Am 20 de ani şi sunt norvegiană de origină. Tatăl meu a fost pe vremuri negustor de articole de mode. Astăzi, în urma succeselor mele pe tărâm sportiv şi-a adăugat pe firmă un «articole de sport» şi a devenit un mare negustor.*

«Patinez dela vârsta de 8 ani. Mi amintesc perfect încă impresia pe care am avut atunci când am îmbrăcat pentru prima oară patinele. Am fost transportată, transfigurată aproape de plăcere şi 'n câteva ore sburdam— fusesem parcă născută pentru ghiaţă, mi se spunea...

«In puţină vreme am învăţat tot ce se cere unei bune patinatoare. Dar nu eram mulţumită. Incercam figuri noui şi la fiecare figură inedită pe care o reuşeam eram fericită. Par'că aşi fi făcut cine ştie ce mare descoperire...

«Iubesc iarna şi sunt fascinată de ghiaţă. O caut în cele mai depărtate colţuri de lume, atunci când n'o găsesc acasă. Cea mai mare plăcere o constitue pentru mine ambianţa de senzaţii pe care mi-o oferă frigul sănătos, atmosfera de libertate, de mişcare şi de elasticitate, a patinajului»...

— ?...

— *«Din cariera mea? Abia împlinisem 12 ani când am participat în 1924 — la jocurile olympice. Emoţia şi lipsa de experienţă m'au făcut să nu câştig nici un premiu. Am fost dezolată.*

«Anul următor mi-a adus odată cu mângâierea şi primul trofeu, câştigând campionatul mondial de simplu-doamne, la Londra.

«De atunci am avut multe succese. Am fost de două ori campioană olympică, în 1928 şi 1932, am câştigat nenumărate cupe şi medalii în concursuri de amploare mai redusă. Asta e cariera mea... Şi cred că am spus totul...»

Ştiam că «Sonya» este una din cele mai călătorite campioane. Deaceia şi întrebarea mea:

— Aţi călătorit foarte mult. Vă place viaţa asta mereu departe de casă, mereu în contact cu lumea nouă?...

— *«Imi place mult să călătoresc, e drept. Imi plac mai ales aplauzele şi încurajările tuturor felurilor de oameni. Niciodată, spre exemplu, nu am fost mai fericită ca atunci când, tot aci în Berlin, mi-a fost prezentat — după o exhibiţie la care avusesem succes — un domn înalt, distins şi care mi s'a adresat:*

Sunteţi minunată, d-ră Henie!...

Era Ex-kronprinzul...»

Totuşi, îmi dau seama că n'o să pot continua cu această viaţă tumultuoasă, veşnic în expresse, mereu în alt hotel de lux.

Imi ia prea mult timp, mă distrage dela ocupaţii cărora aşi vrea să mă dedic.

«Mă gândesc deja să abandonez patinajul, mă preocupă lucruri serioase.

«N'am timp să citesc, aşi vrea să studiez, mi-e dor să visez, aşi vrea dragoste...»

— «A! înţeleg, vreţi să vă măritaţi...» şi instinctiv arunc o privire spre domnul care o însoţeşte pe Sonya...

— *«Nu, nu!... Nu m'am gândit încă la măritiş. La noi în Norvegia, fetele se mărită abia după 25 de ani... Eu sunt încă tânără... Mai am timp...»*

Şi Sonya priveşte visătoare, în gol...

— *«Da!... Dacă voi găsi un tânăr simpatic, care să mă iubească şi să-l iubesc, poate...»*

L. S.

C. A. O. vine la Bucureşti însoţit de 1000 de orădeni

Suspendarea lui Czinczer a făcut impresie la Oradea. Un handicap oportun

Suspendarea lui Czinczer pe care am anunţat-o în numărul trecut al ziarului nostru — a provocat la Oradea o impresie deosebită.

Cercurile sportive comentează suspendarea aceasta cu un lux de argumente, neobişnuit.

Iar amănuntul că suspendarea lui Czinczer — început de sancţiune pentru o vină nedovedită încă— s'a produs câteva zile înainte de matchul Venus — C. A. O. a dat naştere la fel de fel de interpretări.

Nu facem loc niciuneia din comentariile acestea.

Nu putem însă să nu subliniem şi noi că în preajma matchului decisiv pentru C. A.O. — pregătit la Bucureşti de un confrate într'o atmosferă specială — excluderea lui Czinczer din formaţia orădenilor echivalează cu un handicap foarte mare.

Din sursă orădeană ni se confirmă că C. A. O. — în cazul când Districtul Oradea nu va reveni asupra suspendării lui Czinczer — va face deplasarea în 10 oameni şi va juca contra Venusului fără portar.

Atmosfera care s'a creiat — supliment la prima atmosferă în care cum spuneam mai sus s'a pregătit întâlnirea Venus — C. A. O. la Bucureşti — va vicia desigur matchul de Duminecă. Un argument în această privinţă este că un grup de 1000 de orădeni va veni la Bucureşti însoţind echipa C. A. O.

Oricum, curioase perspective.

Kid Chocolate campion mondial

Cubanul Kid Chocolate a repurtat o senzaţională victorie.

A învins pe Lew Feldman prin k. o. în repriza doua şi a cucerit titlul mondial la categoria pană, rămas vacant în urma abandonării titlului de către Batiling Battalino. De notat că Lew Feldman era primul pe lista „penelor" mondiale.